

"The Exchange" in de Lange Van Ruusbroecstraat Sociaal-artistiek project brengt film en muziek in de huiskamer

Die schenkingen zijn dan oude of afgedankte instrumenten die Music Fund laat herstellen om ze dan later te transporteren naar de "ver-van-mijn-bedanden". De instrumenten zijn bestemd voor kinderen en jongeren die muziek willen leren maar er voordien geen toegang toe hadden door de oorlog. Over dat nobele werk dat Lukas Pairon en Pol De Winter als muzikanten al gedaan hebben in Gaza, Ramallah, Tel Aviv, de Westbank enz. bestaat een film.

Die film werd getoond op Zurenborg op 13 mei in de Lange Van Ruusbroecstraat nr.105. Na de film volgde dan een optreden van een muzikant van het Ictusensemble.

Waarom op Zurenborg? Omdat ook het ccB (Berchem) het Exchangeproject als huiskamervoorstelling organiseert. De communicatieverantwoordelijke van ccB, Suzanne Van Bree heeft een dochter, Fien Gilleir, die in de Lange Van Ruusbroecstraat 105 woont. Zij stelde haar huiskamer open om de bekendheid en de verdere ontplooiing van Music Fund mogelijk te maken. Voor Fien was het al de derde keer dat ze haar huis openstelt voor initiatieven allerhande.

LOCATIE

In de Lange Van Ruusbroecstraat zou onze middeleeuwse Vlaamse mysticus Ruusbroec zich misschien wel "kom sjee swa" gevoeld hebben. Het is een straat die strengheid en soberheid uitstraalt, door de rij identieke, witte neo-classicistische huizen. Met enige verbeelding zie je er een kloostergang in. Het huis nr.105 waar het huiskamergebeuren zou plaatsvinden is ook in die stijl opgetrokken. Er heerst een eerbiedige stilte in de straat. De ruiten van nr. 105 zijn paarsgetint en geven ook dat ingetogene weer. Het flyertje van ccB op de voordeur neemt alle twijfel bij me weg of ik wel aan het juiste adres ben.

Aanbellen kan hier nog op grootmoeders wijze: een trekbel. Even oefenen en dan scheit ze fel. Een gitmachende Fien ontvangt me hartelijk. De soberheid van de straat wordt doorgetrokken tot in het interieur: witte muren, een eiken plankenvloer, een witmarmere schoorsteenmantel, een paar degelijke oude kasten.

De living wordt dus cinema. Ze is gehuld in het halfduister. Het is een rechthoekige ruimte doordat men vroeger de deuren tussen drie dooreenlopende plaatsen heeft verwijderd. Een wit doek en een vijftigtal klapstoeltjes zijn door 'A' bezorgd. De basisvoorzieningen zijn er en als de film boeit dan vergeet je dat je niet in een roodpluchen zetel zit.

KLARINET

Een muzikant is aan het inspelen op de klarinet. Enkele mensen van Music Fund doen de klank en beeld check. Achter het huis genieten al enkele aanwezigen van de zwoele lenteavond onder het loof van de reuzenplataan, die de tuin volledig overheerst. De talrijke bezoekers sterven in rechte lijn af naar het lapje natuur achteraan en laten de

Film en muziek in de huiskamer voor een goed doel. Foto's van VAN ONGEVOL

Soms gebeuren er grootse dingen in stilte. In een huiskamer op Zurenborg, meer bepaald in de Lange Van Ruusbroecstraat, is dat laatst nog maar eens aangetoond. Daar werd het sociaal-artistieke project "the Exchange" van het Ictusensemble ontvangen. Het muziekfonds dat deze muzikanten hebben opgericht heeft tot doel schenkingen te doen en opleiding muziek te geven in oorlogsgebieden.

Lu MORTELMANS

cultuur nog even binnenskamers. Een echtpaar uit Mortsel is er ook; het blijkt familie van Fien te zijn.

Hoe heb je dit gebeuren bekend gemaakt, Fien? Fien Gilleir: "Ik heb geflyerd bij bureaus en bij mensen van belendende straten, maar het is altijd afwachten wat de opkomst zal zijn, en dat vind ik juist spannend. Vorige keer was er weinig volk en dan plots stonden er net voor het begin 15 man voor de deur. Dan moet je stoelen bijzetten. Maar die onbekende factor vind ik juist leuk".

Dit verraadt een gezonde dosis avontuurlijkheid. Inderdaad Fien blijft er rustig bij. Om half negen zet iedereen zich op de grijze klapstoeltjes. De huiskamer is bijna vol.

FILM

Na een korte inleiding door Lukas Pairon start dan de film. Het is een confronterende en beklievende film voor mensen in onze verwenmaatschappij, waar bezit vanzelfsprekend geworden is. We zien het transporteren van een piano van België per schip naar Ramallah. We zien de muzikanten van Ictus en

de Arabische leraars ter plaatse aan het werk tijdens muzieklessen, in geïmproviseerde lokalen, soms in echte klassen. We zien ook een zaal vol leerlingetjes tijdens een optreden. Maar de meest indringende passages zijn de getuigenissen van leerlingen en leraars muziek die dankzij de gulheid van MF een instrument kunnen bespelen en zo in staat zijn om de bezetting en de blokkades in hun land te boven te komen. Uitspraken als: "wanneer ik muziek speel dan heb ik het gevoel alsof ik wegvlieg." "Laat je leiden door jouw passie" of "muziek is een taal van vrede en liefde", "muziek helpt je de wereld vanuit een positieve hoek te bekijken" of nog: "wij muziekleraars geven de kinderen de kans om hun innerlijke schoonheid te tonen". Het publiek was uiterst aandachtig en bij momenten voelde men dat de kijkers echt onder de indruk waren.

REICH

Minimalistische muziek kan opzwevend zijn door de eenvoudige melodieën, die eindeloos herhaald wordt. Dit muziekgenre kregen we nadien live te horen op klarinet in een compositie: "Counterpoint" van Steve

Reich, gespeeld door klarinettist Benjamin Dieltjens, free-lance muzikant en medewerker bij Ictus. Het was een virtuoos gehakketak tussen zijn instrument live en zes andere klarinetten op tape. Adembenemend! vooral voor de muzikant...

De lichte trancetoestand die het concert had opgewekt deed me naar huis zweven. Op de Dageraadplaats was het contrast groot. Mensen kuieren, keuvelen, liggen achterover op terrasjes, zorgeloos. De film had heel veel losgemaakt bij de aanwezigen, want er werd nog nagepraat tot half twee 's nachts. Het ging over ontwikkelingshulp in het algemeen. Dit initiatief werd door velen zo waardevol geacht dat het zou moeten kunnen uitmonden in vaste, bredere en ondersteunende structuren. De collectebus had helaas slechts 35 euro opgeleverd, maar het werk van deze idealistische muzikanten gaat verder.

GRATIS

De muzikanten van MF zetten hun werk verder in Mozambique. Er zullen nog in andere randgemeenten van 'A' huiskamers opengesteld worden om mensen te sensibiliseren en geld in te zamelen in Hoboken, in Berchem, in Merkssem, op het Kiel, in Wilrijk en in Borgerhout.

De bezoekers van zo een huiskamervertoning kunnen eventueel in onbruik geraakte muziekinstrumenten meebrengen. Ook Oxfam verleent zijn medewerking door per huiskamer gratis drank en versnaperingen te schenken. De voorstelling wordt gratis aangeboden aan het publiek.